

SEARA PREMIERELOR

(Grigore Constantinescu – 28 aprilie 2012)

Cu un subtitlu sugestiv, „Seara premierelor”, studenții de la UNMB, Facultatea de interpretare, secția canto, s-au prezentat publicului dorind evaluarea performanțelor artistice din preajma sesiunii de examene. Este vorba de două spectacole create de regizorul Cristian Mihăilescu, împreună cu studenții săi cu care lucrează la Clasa de operă. O selecție din repertoriul liric aduce pe scenă opera în două acte de Charles Gounod, **La colombe** – premieră națională și opera de cameră a lui Dan Dediu, **Eva!**, în premieră absolută.

Pentru că am identificat în lucrarea romantică franceză a lui Gounod învecinarea, ca teatralitate, cu comedia boulevardieră pariziană și, ca muzică, cu presentimentul lumii lui Offenbach, ne explicăm de ce interesul posterității rămâne destul de rezervat. În lucrul destinat studiului de teatru muzical, Cristian Mihăilescu a avut însă material de exersare a mișcărilor de scenă, alternării formulelor solistice, de la recitativ și replică vorbită, la duo, terțet și cvartet, de asemenea pentru exprimarea interpreților bazată pe textul francez original. Soluțiile de spectacol sunt cele obișnuit-tradiționale, sprijinul commpaniamentului pianistic – Cristian Vais – eficient dar nu sugestiv. În alcătuirea distribuției, s-a lucrat cu „materialul clientului”, oferta principală fiind a vocilor feminine. Ca expresie, delicatețe și însușiri reale ale glasului, soprana Adelina Diaconu atinge scopurile compozitorului francez descriind o eroina capabilă de sugestii afective. În spiritul unei maniere comice a travestiului, mezzosoprana „falcon” Maria Sănduleac a compus bine, puțin excesiv scenic, personajul Mazet. Pentru un tenor care și-ar dori roluri eroice, ieșind astfel cu forță din cadrul lirismului (Horace-Adrian Mărginean) și pentru un personaj fără posibilități sonore pe măsura datelor fizice (Maître Jean-Octavian Tudose), participările masculine au fost mai modeste, ca și răspunsul receptivității spectatorilor.

Era promițătoare așteptarea de a vedea o nouă luctare muzical-scenică a lui Dan Dediu, prima reprezentație a operei de cameră **Eva!** A fost un eveniment convingător, meritând succesul obținut. Grupajul calităților este desigur cel componistic și cel teatral inspirator (textul de Marei Vișniec), căci ne-am aflat în fața unei lucrări ce se poate situa fără tăgadă printre valorile de repertoriu românesc din secolul XXI. Să reținem eficiența parcursului stilistic aluziv din care Dan Dediu alcătuiește narațiunea sa muzicală, ca și eficiența percutantă a amplasării în voce a textului. În oglindă, Cristian Mihăilescu alcătuiește un dialog subtil construit între cei doi soliști, El și Ea, știind să obțină efecte interpretative profesionale de-a lungul derulării spectacolului. Pentru Ea, soprana Oana Maria Șerban atinge o scară de comunicări expresive diverse, bine gradată, explicativă teatral prin trăire și comunicare a glasului, personalizat cromatic. În schimb, baritonul Adrian Prelucan, El, a fost condus regizoral în spiritul unei continuități ascendente unitare, ca personaj conflictual care crește tensiunea da capo al fine. Compozitorul modifică asamblarea prezențelor scenice prin introducerea unui ansamblu de mișcare, cu intervenții corale, alcătuite dintr-un grup solistic de colegi ai soliștilor distribuției.

În mare vorbim, în întregul său, de o reușită pe toate planurile, ceea ce nu este deloc puțin pentru această „Seară a premierelor”, susținută în cadrul Studioului Experimental de Operă și Balet „Ludovic Spiess” al Operei Naționale București.